

3.02, 1954 (58)

EESTI NSV
AKADEEMILINE
BALLETI-

RIIKLIK
OOPERI- JA
TEATER

„ESTONIA“

„Luikede järv“

Ballett 4-jas vaatuses.

P. I. Tšaikovski muusika. Libreto: **V. Begitšev** ja **V. Geltser**.

Lavastaja: ENSV teeneline
kunstitegelane, VNFSV teeneline
kunstitegelane, Stalini preemia
laureaat **Vladimir Burmeister**
Assistent ENSV teen. kunstnik
A. Koit

Dirigent: ENSV rahvakunstnik,
Stalini preemia laureaat
Kirill Raudsepp, Vallo Järvi

Lavakujundus ja kostüümid:
Eldor Renter

OSALISED:

Odette ja Otilie	ENSV teen. kunstnik H. Puur T. Randviir
Prints	ENSV teen. kunstnik A. Koit U. Puusaag V. Loo
Valitsev printsess	E. Rips
Rotbart	ENSV teen. kunstnik V. Hagus I. Silla
Narr	D. Šur A. Tšugai

PROLOOG.

Odette ja Rotbart.

I vaatus

Maatüdrukud: **J. Arg, A. Petersons, H. Liiv, M. Väljak, H. Nael, M. Monakova, E. Kuskova, N. Pogodina.**

Õukonna daamid: ENSV teen. kunstnik **E. Joasoo** või **T. Mõtus, A. Rüütel** või **A. Leis, I. Raksnevitš, Ü. Ulla, H. Malling, L. Leetma, S. Tamm, V. Leever, A. Olo, A. Ots, M. Loorents, S. Kingisepp, I. Spriiit, Z. Stankevitš.**

Kavalerid: **J. Viirg** või **U. Puusaag, A. Tšugai** või **A. Hanson, H. Palang, P. Roos, E. Ülevain, H. Nielender, V. Köllu, S. Nõmmik, I. Silla, G. Kivisalu, A. Semjonov, E. Tann, K. Saareke.**

Pas de quatre: ENSV teen. kunstnik **E. Joasoo** või **T. Mõtus, A. Rüütel** või **A. Leis, J. Viirg** või **U. Puusaag, A. Tšugai** või **A. Hanson, K. Saareke.**

Adagio printsiga: **I. Raksnevitš, Ü. Ulla** või **S. Tamm, M. Loorents.**

II ja IV vaatus.

Odette ja prints. Rotbart.

Kolm lüike — **Ü. Ulla, I. Raksnevitš, L. Leetma, V. Leever, S. Tamm, M. Murdmaa.**

Neli lüike — ENSV teen. kunstnik **E. Joasoo, A. Rüütel, M. Väljak, T. Mõtus, A. Leis, B. Kabišer.**

Luiged.

III vaatus.

Mõrsjad: **M. Väljak, M. Loorents, S. Tamm, Ü. Ulla, I. Spriiit, T. Mõtus, Z. Stankevitš, S. Kingisepp.**

Hispaania tants: ENSV teen. kunstnik **I. Pöder** või **A. Petersons.**
ENSV teen. kunstnik **B. Blinov, H. Palang, P. Roos, U. Puusaag, H. Nielender, D. Šur, A. Herküll.**

Neapoli tants: **A. Rüütel** või **H. Liiv, I. Kongas, E. Kuskova, M. Monakova,** ENSV teen. kunstnik **E. Joasoo, T. Mõtus, N. Pogodina.**

Ungari tants: **V. Leever** või **J. Arg, H. Malling, G. Raudsepp, A. Hanson, E. Ülevain, E. Tann, J. Viirg.**

Mazunka: **L. Leetma** või **A. Ots** või **I. Raksnevitš, B. Kabišer, H. Nael, I. Silla** või ENSV teen. kunstnik **B. Blinov, A. Petersons, A. Olo, G. Raudsepp, M. Väljak, J. Viirg, G. Kivisalu, S. Nõmmik, A. Tšugai, D. Šur, K. Saareke, H. Püüman.**

Ottillie ja printsi adagio.

Printsi variatsioon.

Ottillie variatsioon.

Coda — kõik.

Luiged, õukondlased, fanfaristid, väikesed narrid, mõrsjate emad.

Orkestrisolistid: ENSV teen. kunstnik **Hugo Schüts** või **Rudolf Milli** (viul), **Martin Levald** või **Laine Siim** (čello), **Silvia Tobias** (I harf), **Helmut Orusaar** või **Arnold Plees** (kornet).

Etenduse juht: **Leida Joonson.**

«LUIKEDE JÄRV»

PROLOOG.

Avaneb eesriie. Järve kaldal, kus elab õel võlur Rotbart, korjab noor printsess Odette lilli. Süngel, samblaga kaetud kaljul õitseb valge lill. Odettel tekib soov seda murda, kuid järsku elavneb kalju, ilmub võlur Rotbart, kes röövib Odette ja muudab ta valgeks luigeks.

I vaatus

Mitte kaugel järvest, vanas lossis elab valitsev printsess koos unistaja ja romantilise poja Siegfriediga.

Kord lõbutsedes oma sõprade hulgas näeb prints valgeid luiki lendamas järve suunas. Vaimustatuna neist uhkeist lindudest järgneb ta neile.

II vaatus

Jõudnud järve kaldale kohtab ta siin valgeid luiki — noori tütarlapsi, keda õel võlur kunagi oma nõiavõimu abil on muutnud luikedeks. Kuupaistel ilmuvad järve kaldale võlutud tütarlapsed, nende hulgas Odette. Prints, vaimustatud Odette haruldasest ilust, armub temasse. Ka Odette tundes ei jää printsi suhtes ükskõikseks ning lootes vastastikkusele armastusele, Odette avaldab printsile kurja võluri saladuse: «Ainult see inimene, kes võlutut armastab, annab truudusevande ja ka peab seda, võib neid päästa ja vabastada.» Prints vannub Odettele truudust ja lubab neid päästa.

Õel võlur aga jälgib noorte armastajate kavatsusi ja tal tekib kuri mõte sundida printsi murdma oma vannet.

III vaatus

Valitseva printsessi — Siegfriedi ema vanas lossis peab prints valima endale mõrsja. Kuid prints loobub mõrsjaist, kuna nende hulgas ei leidu ühtegi Odette väärilist. Ilmub lossi õel võlur rüütel Rotbarti nime all. Ta toob endaga kaasa kurikavala Ottilie, kellel on Odette välimus. Petetud sellisest sarnasusest valib Siegfried Ottilie endale mõrsjaks. Kuri võlur juubeldab, kuna prints on murdnud oma vande Odettele. Samas tuleb kauguses nähtavale Odette kurb kuju. Nähes, et teda on petetud, ruttab prints järve kaldale.

IV vaatus

Järve kaldal kurvad luiged-tütarlapsed on kaotanud lootuse vabandada võlust, kuna Siegfried ei pidanud Odettele antud truudusevannet. Prints pole siiski unustanud antud lubadust, ta on endiselt truud oma armastuses Odette vastu ja palub temalt andestust.

Õel võlur, otsustanud hukata printsi, kutsub esile vihased looduse jõud. Tõuseb metsik torm, järv ujutab kaldad. Nähes, et printsi ähvardab surm, heidab Odette end kaljuit printsi juurde möllavaisse lainetesse. Õela võluri võim on seega hävitatud, ta hukkub. Odette, kes kunagi korjas järve kaldal lilli, tõuseb nüüd oma armsamaga tõusva päikese eredais kiirtes kaljule, mis oli varem õela võluri asupaigaks.

Hind 50 kop.

«Kommunist». Tell. nr. 670. 1500. MB-01588. 11. II 1958.